

«Με τη θεολογική του δεινότητα αντιμετώπισε τις αιρετικές δοξασίες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Σήμερα 28η Μαρτίου 2021, Β΄ Κυριακή των Νηστειών, ο Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης, Τύλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον Όρθρον και τέλεσε τη Θ. Λειτουργία του Μεγ. Βασιλείου στον ενοριακόν Ι. Ναόν Εισοδίων Θεοτόκου Ελεημονητρίας Σύμης. Συλλειτουργοί του ήταν ο π. Αντώνιος Μανιάς και ο Διάκονος π. Γεώργιος Κακακίος. Το αναλόγιο κόσμησαν οι Ιεροψάλτες κ. Αγαπητός Μιχελλής και κ. Εμμανουήλ Κυπριώτης.

Ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, αλλά και στην μεγάλη Πατερική μορφή που η Εκκλησία μας τιμά σήμερα, τον Άγιο Γρηγόριο Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, τον Παλαμά, ο οποίος από τον ι. υμνογράφο αποκαλείται, «Στύλος της πίστεως», «Εκκλησίας το στήριγμα», «Φωτός λαμπρός κήρυξ», «της οικουμένης ο Φωστήρ» κ. α.

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη περί τα τέλη του 13ου αιώνα και έγινε κάτοχος κορυφαίας θεολογικής, αλλά και κοσμικής παιδείας. Μόνασε αρκετά έτη εις το Άγιον Όρος και αφού έφθασε σε ύψη αρετής χειροτονήθηκε Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, όπου και εκοιμήθη το 1360. Η Εκκλησία αμέσως αναγνώρισε την αγιότητά του και τον τίμησε υπερβαλλόντως.

Η μεγάλη συμβολή του Αγίου Γρηγορίου στην Ορθόδοξη θεολογική σκέψη και ζωή, ήταν το γεγονός, ότι με την θεολογική του δεινότητα και τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, αντιμετώπισε τις αιρετικές δοξασίες του Βαρλαάμ του Καλαβρού και των ομοφρόνων του, θέτοντας τέλος στις «ησυχαστικές έριδες» της εποχής του.

Το βασικό ζήτημα της αναταραχής αυτής, ήταν το «μεθεκτόν» ή «αμέθεκτον» της θείας Ουσίας. Ο Άγιος, αξιοποιώντας την πατερική παράδοση, διέκρινε μεταξύ θείας Ουσίας αμεθέκτου και θείας ενεργείας μεθεκτής. Κατ' αυτόν, ο άνθρωπος δεν μπορεί να προσεγγίσει και να κατανοήσει την θεία Ουσία, η οποία είναι ακατάληπτη για τον ανθρώπινο νού. Ο Θεός όμως έχει και άκτιστη θεία ενέργεια και αυτή είναι καταληπτή και μεθεκτή στον άνθρωπο.

Με βάση αυτήν την μεγάλη αλήθεια της πίστεως, από την παρούσα ζωή είναι δυνατή η θέωση του ανθρώπου και η θεωρία του ακτίστου Φωτός, εμπειρία την οποία βίωσαν οι Μαθητές του Κυρίου κατά την θεία Μεταμόρφωση στο Θαβώριο Όρος. Η συγκεκριμένη αυτή εμπειρία χαρακτηρίζεται από τον Άγιο Γρηγόριο «αρραβώνας», πρόγευση δηλαδή της μελλούσης ζωής και Βασιλείας. Αποτελεί το απόρρητο θέαμα, η λαμπρότης και το ύψος της θεωρίας, όπου ο άνθρωπος καταξιώνεται να φθάσει με την χάρη του Θεού.

Τοιουτοτρόπως ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς καθιερώνει μία Ορθόδοξη ανθρωπολογία, σύμφωνα με την οποία, ο κάθε άνθρωπος είναι προορισμένος και προσανατολισμένος κατά χάριν προς την θέωση και την ένωση με τον Τριαδικό Θεό. Αυτό επιτυγχάνεται ασφαλώς μόνο μέσα στην Εκκλησία του Χριστού, ο Οποίος αποτελεί την «Θύρα» προς τον Θεό και με την συμμετοχή στα ι. Μυστήρια χαρίζει την δυνατότητα της αποκαταστάσεως του αμαρτωλού ανθρώπου και την επάνοδό του στον Παράδεισο.

Ακολουθεί το φωτογραφικό λεύκωμα της λειτουργικής συνάξεως.